

tale for at give Understøttelse, men det skal dog udtryffeligt udtales, at saadanne Betingelser skulle være til Stede. Hvad angaar det Beløb, som Udvalget har foreslaaet til forældreløse Børn, da har man gjort den Forandring, at medens Regeringen havde fastsat en Størrelse af dette Beløb fra 36 til 72 Kr., saa foreslaar Udvalget, at dette ændres til et Beløb af indtil 72 Kr. Man har egentlig her været noget inkonsekvent, idet man saabel for dette Beløb som for det Beløb, der kan udbetales til forældreløse Børn efter Underofficerer, der ikke have naaet Pensionsalderen, kun har fastsat en Maksimumsgrænse. Dette ligger noget i, at man ikke har villet fastsætte der en bestemt Sum, da man i saa Tilfælde ikke vilde kunne komme op til Maksimumsgrænsen, og man har ment, at disse Tilfælde vilde være saa forholdsvist sjældne og være af en forholdsvist mindre finansiell Betydning, lige som der i Reglen vilde være saastærkt Trang til Stede, at man ikke vilde affære Muligheden for, at disse Børn kunde naa op til dette Maksimum, som Regeringen havde fastsat, og som man i og for sig ikke fandt var overdrevent stort, saaledes at man kan tænke sig, at naar Omstændighederne særlig tale derfor, vilde dette Maksimum kunne naas, naar man under almindelige Omstændigheder, hvor der i Virkeligheden er Trang og Værdighed til Stede, vilde kunne komme noget op henimod dette Maksimum. Ændringsforslagene under Nr. 3 og 9 ere sammenhørende Redaktionsændringer. Der findes nemlig i § 1 i de to sidste Linier en Tilføjeelse om, at Tillæggets Vedbliven er afhængig af, at de Omstændigheder, som have begrundet det, fremdeles ere til Stede. Da denne Bemærkning ogsaa maa gælde om de Understøttelser, der er Tale om i §§ 2 og 3, har Udvalget ment det rigtigere at tage dem ud og indsætte dem som en ny § 4, som findes i Ændringsforslaget under Nr. 9. De to sidste Ændringsforslag under Nr. 10 og 11 ere kun Forandringer af de paagældende Paragraffers Nummer, idet der indstiftes en ny Paragraf foran dem. — Jeg har hermed gennemgaaet Udvalgets Forslag, og jeg skal endnu kun tilføje, at Udvalget anser det for selvfølgeligt, at de Understøttelser, som tidligere paa de aarlige Finanslove ere bevilgede, og som findes paa §§ 22 og 23, kunne ikke paavirkes af denne Lov, altsaa hverken til Forhøjelse for Krigsbestyrelsens Vedkommende eller til Medsættelse for Marineministeriets Vedkommende. Den tidligere Praksis har nemlig været den, at Børnene som Regel paa § 22 faa 35 Kr., medens de paa § 23 faa 42 Kr.

Dette bliver altsaa staaende aldeles uberørt af denne Lov. Det er ligeledes en Selvfølge, at de Understøttelser, der tidligere ere blevne bevilgede paa de aarlige Finanslove, ere af samme Bessaffenhed som de Understøttelser, hvorom der er Tale i det Lovforslag, der nu foreligger, saaledes at de Børn, hvem der allerede i Forvejen er tildelt saadanne Understøttelser, ikke nu, efter den eventuelle ny Lov, ville kunne komme og kræve ny Understøttelser.

Finansministeren (Lüttichau): Med Hensyn til de Ændringsforslag, der ere fremkomne i Betænkningen og nu ere motiverede af den ærede Ordfører, skal jeg udtale, at jeg i sin Høilighed kan tiltræde alle disse Ændringsforslag. Det vil jo fremgaa af den ærede Ordførers Bemærkninger og af de Ændringsforslag, der ere stillede til § 1, at der der nu er fastsat en bestemt Sum i Stedet for de variende Beløb, som Regeringsudkastet foreslog. Der er altsaa sat en bestemt Sum af 36 Kr. for de Tilfælde, som denne Paragraf omtaler, og jeg skal ogsaa, hvad der jo ligger i, hvad jeg nys udtalte, kunne tiltræde denne faste Satz. Det har derfor heller ikke stor praktisk Betydning, men jeg vil endnu en Gang blot pege paa, at der, idet man akcepterer en saadan Satz af 36 Kr., i det foreliggende Tilfælde i Virkeligheden fremkommer en Anomali, nemlig naar man vil drage en Parallel med den almindelige Pensionslov af 5te Januar 1851, hvor der for civile Embedsmænds Børn i lignende Tilfælde er et Minimum af 20 Kr., medens der altsaa her kommer til at foreligge et Tillæg af 36 Kr. for alle Tilfælde. Jeg tillægger, som sagt, ikke dette nogen afgørende Betydning. Værrer er det, at der faktisk ved at slaa de 36 Kr. fast kan tænkes at begaaes en Ubillighed mod enkelte pensionsberettigede Børn i denne Klasse, der med Rette vilde kunne fordrer noget mere, hvad ogsaa Regeringsforslaget havde givet Adgang til. Jeg sigter navnlig til saadanne Underofficerers efterladte, som have hørt under Marinen, og som der have været temmeligt højt lønede, undertiden lige op til 25,00 Kr., og som Følge deraf ogsaa have erholdt højere Pension, saaledes at der, naar der derigennem skulde trækkes nogen Parallel eller drages nogen Konsekvens, vilde have været Billighed for, at de ogsaa kunde have faaet et lidt højere Tillæg til Børnene; men nu er det jo afstaaret. Naar der er sat 36 Kr. for alle Tilfælde, mener jeg da ogsaa, at dette er saa rundeligt, at man i Hovedsagen maa kunne haabe at se de paagældende Klasser tilfreds-